

ÅRSTA PARTIHALLSOMRÅDE - ÖSTBERGA 1:3

KULTURMILJÖANALYS OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Uppdrag: Östberga 1:3, 274016

Titel på rapport: Årsta Partihallsområde Östberga 1:3-
Kulturmiljöanalys och Konsekvensbedömning

Datum: 2016-11-18

Medverkande

Beställare: Jernhusen

Kontaktperson: Olle Huusko

Konsult:

Uppdragsansvarig: Cecilia Pantzar, Byggnadsantikvarie, Tyréns

Handläggare: Viktor Källgren, praktikant

Kvalitetsgranskare: Anne Philipson Jancke, Kulturgeograf, Tyréns

INNEHÅLL

Inledning.....	4
Historik.....	6
Kulturvärden.....	10
Planförslag.....	12
Konsekvensbedömning.....	13
Referenser.....	15

INLEDNING

BAKGRUND

Tyréns har fått i uppdrag av Jernhusen att utföra en kulturmiljöanalys i samband med en ny detaljplan för en del av Årsta partihallsområde söder om Stockholm. Arbetet omfattar även en antikvarisk konsekvensbedömning av detaljplanens förslag på ny hallbyggnad inom fastigheten Östberga 1:3.

I arbetet ingår att kartlägga områdets kulturvärden och sätta dem i sitt sammanhang. Analysen fokuserar på det enehetligt planerade industriområdet, men också dess relation till närområdet. Viktiga strukturer och bärande karaktärsdrag som är grundläggande för att fortsatt kunna uppleva det enhetligt planerade industriområdet identifieras.

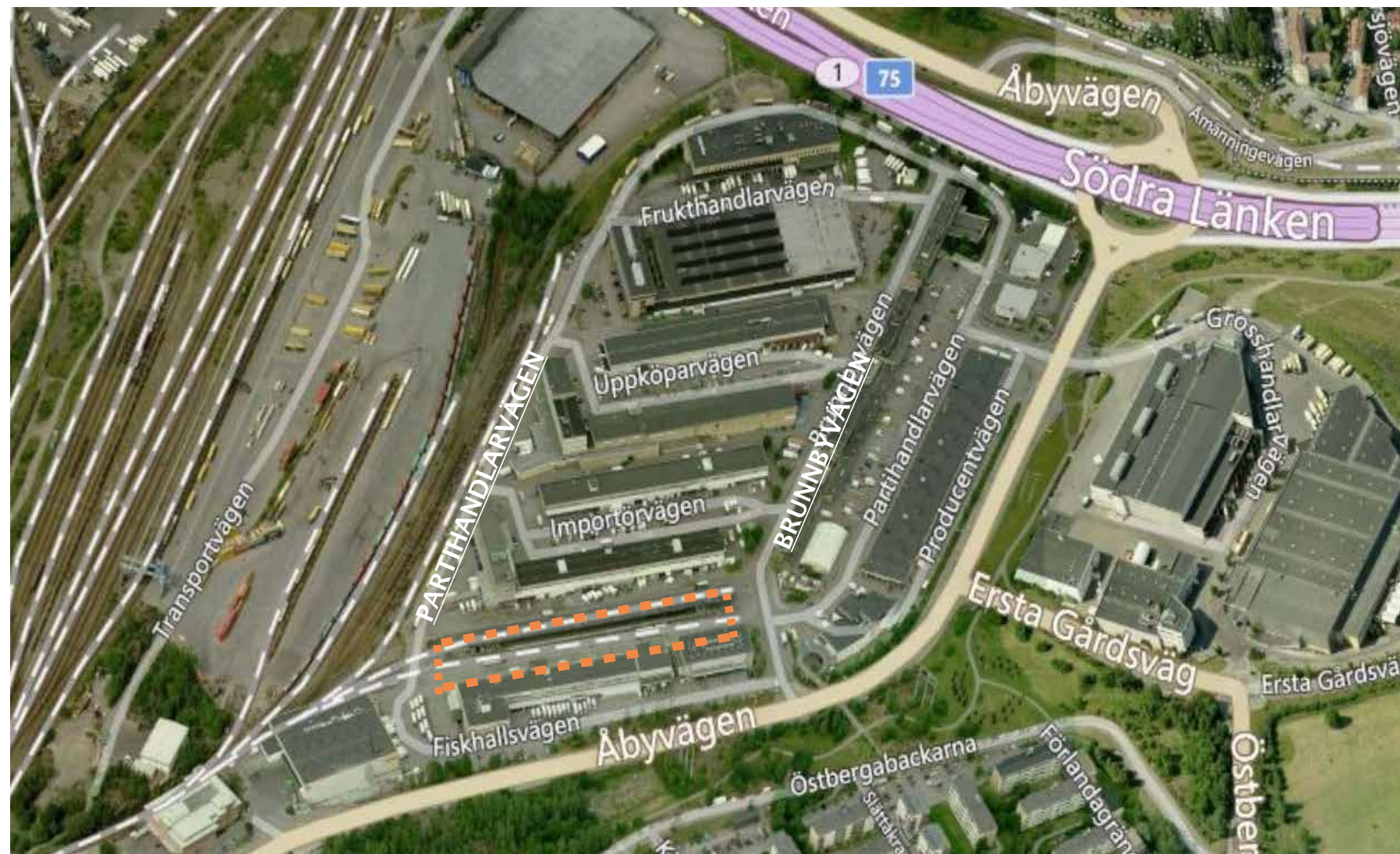
I den kulturhistoriska konsekvensbedömningen relateras de föreslagna förändringarna till områdets kartlagda kärnvärden. Syftet är att utreda eventuella konsekvenser för områdets kulturvärden och möjlighet till anpassning.

FÖRUTSÄTTNINGAR

Gällande detaljplan

För fastigheten Östberga 1:3 gäller stadsplan PL 5810 - laga kraft 1961-10-26. I planbeskrivningen betonas vikten av samordning och enhetlighet när det gäller bebyggelsens material, detaljutformning och särskilt takens utformning.

PL 6650-laga kraft 1966-07-29 innebär utökade byggrätter i områdets norra del till följd av

Årsta Partihallsområde ligger omgärdat av storskalig infrastruktur med järnväg, bangård i väster och Södra länken i norr. Infarten sker via Åbyvägen som vid anläggandet på 1960-talet följde Årstafältets västra kant. I slutet på 1980-talet tillkom ytterligare ett verksamhetsområde på Åbyvägens östra sida. Planområdet är markerat med streckad orange linje.

strukturförändring av partihandeln. Utbyggnaden i denna del följer den gällande planen.

PL90123 - laga kraft 1991-05-03 som innebär utökad byggrätt för Partihallens västra del.

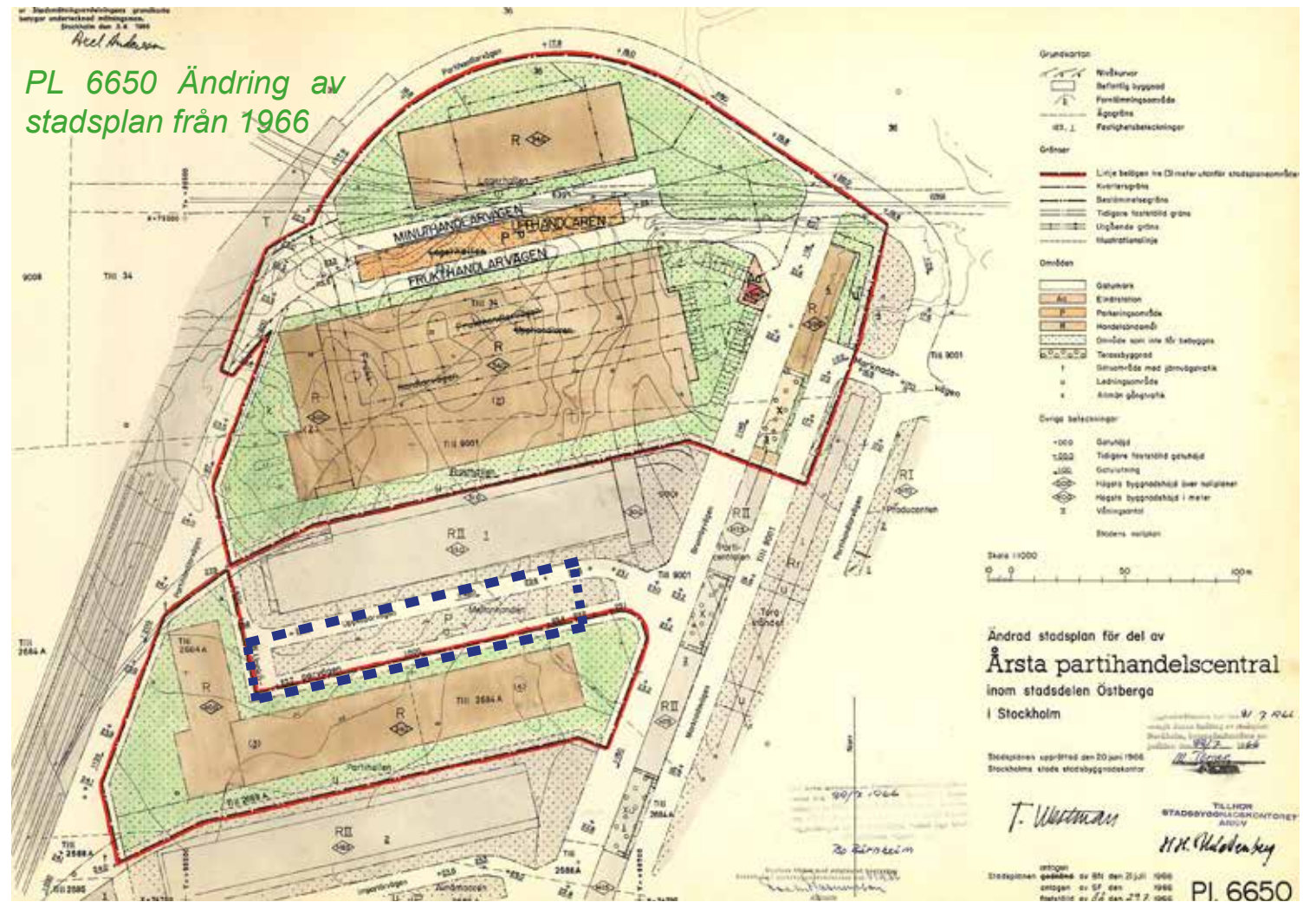
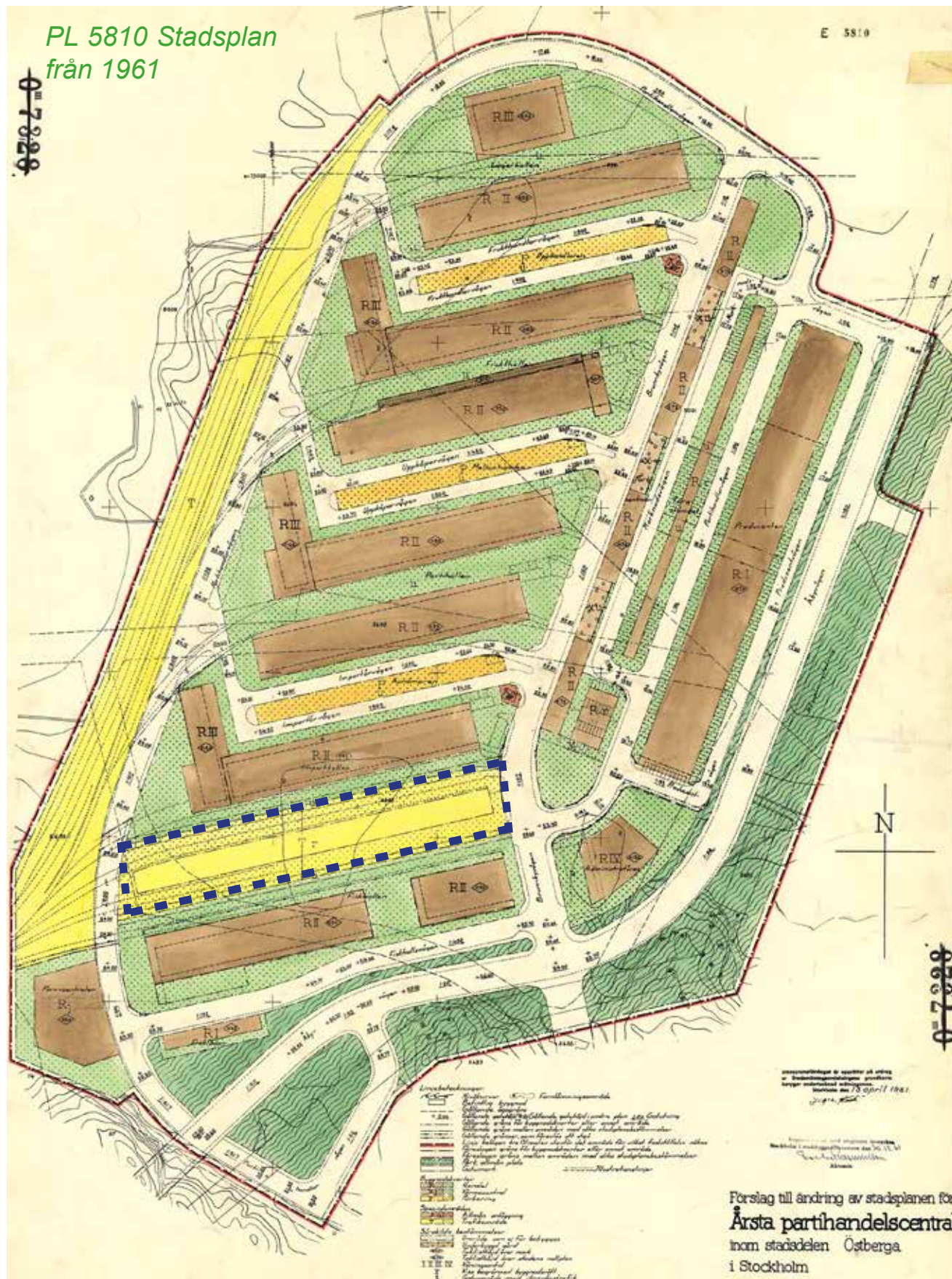
Dp 90084 - laga kraft 1992-04-10 innebär möjlighet att bygga på Trädgårdshallen med en våning indragen från fasadliv. Ändringen är ännu ej utförd.

Kulturhistorisk klassificering

Stadsmuseets kulturhistoriska klassificering av Stockholms bebyggelse är ett kunskapsunderlag och en riktlinje i det dagliga arbetet inom kommunens förvaltningar bland annat i samband med detaljplanering och bygglovprövning. Klassificeringen innebär att kulturhistoriskt värdefulla byggnader och

bebyggelsemiljöer kan knytas till tre olika nivåer, blå, grön eller gul. Enligt gällande praxis motsvarar blå- och grönklassade fastigheter samt kulturhistoriskt värdefulla miljöer Plan- och bygglagens 8 kap 13 § *Byggnad eller bebyggelseområde som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt*. Sådana byggnader och bebyggelseområden får enligt samma lagparagraf inte förvanskas.

Den föreslagna detaljplanen ingår i ett enhetligt planerat verksamhetsområde utpekad som värdefullt i sin helhet. Flertalet fastigheter bedöms vara särskilt värdefulla, grönklassade och övriga som positiva för stadsbilden gulklassade. Av områdets 15 fastigheter är 11 gröna: Fiskhallen 2, Frukthallen 3, Importhallen 1, 2, 3, Lagerhallen 2, Particentralen 1, 2, 6, Partihallen 1 samt Producenten 1.

Stadsplanen för Årsta partihandelscentral från 1961 kom redan 1967 att kompletteras med en ändring för den norra delen. Planändringen var en anpassning till tidens strukturförändringar av partihandeln som innebar en utveckling från småaktörer till större grossister med behov av mer tilltagna lokaler. Planområdet är markerat med streckad blå linje.

Utdrag från karta som visar Kulturhistorisk klassificering av innerstadens bebyggelse utförd av Stockholms Stadsmuseum. Planområdet inom Västra Årsta Partihallsområde är rödmarkerat. Grön: Fastighet med bebyggelse som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt. Gul: Fastighet med bebyggelse av positiv betydelse för stadsbilden och/eller av visst kulturhistoriskt värde. Streckad: Fastighet med bebyggelse som ännu är klassad.

HISTORIK

FRÅN KLARAHALLEN TILL ÅRSTA

Klarahallen utmed Klara strand var sedan tillkomsten i början på 1930-talet en central plats för Stockholms trädgårdshandel. Här frodades det gröna med ett rikt utbud av blommor, frukt och grönt. Handeln tilltog i takt med att Stockholm växte sig större. Under efterkrigstiden ökade invånarantalet med drygt 200 000 och staden uppnådde omkring 1950 en befolkning på en miljon. Med stadens kontinuerliga tillväxt följde även en tilltagande konsumtion. Redan 1946 inledde staden utredningar om en eventuell tillbyggnad av den trångbodda Klarahallen. Snart klargjordes att det var svårt att förena en ombyggnad av Klarahallen med den växande centralstationens spårområde. En satsning på Klarahallen bedömdes även generera mer trafik till den redan hårt belastade innerstaden. Alternativet att förflytta partihallsverksamheten till ett nytt område utanför staden fick dock inledningsvis ge vika för andra stadsbyggnadsprioriteringar. Först efter nog samma utredningar av behov och lämplig plats togs 1958 beslut i stadsfullmäktige om att flytta Klarahallens partihandel till västra Årsta. Det nya läget var strategiskt ur handelssynpunkt med närhet till järnvägen och den planerade Årstalänken. De nya lokalerna blev fem gånger större än Klarahallen och är i dag känt som Årsta Partihandelscentrum. Flytten från den centrala Klarahallen till Årsta ses i dag som en av de största förändringar inom partihandeln i Stockholm under modern tid.

Klarahallen just innan flytten ut till Årsta 1962. I fonden bakom myllret av handlare syns Stadshuset. Stockholmskällan.

Klarahallen just innan flytten ut till Årsta 1962 med Stadshuset i fonden. Den funktionalistiska byggnaden som uppfördes 1933 ritades av Hakon Ahlberg. Fotograf Rosenberg C G. Arkitektur- och Design centrum.

Klarahallens interiör just innan flytten ut till Årsta 1962. Fotograf Rosenberg C G. Arkitektur- och Design centrum.

Årsta partihandelscentral

ÅRSTA PARTIHALLSOMRÅDE

Årsta partihallar representerar därmed en brytningstid i Stockholm när det på grund av en alltmer trafikbelastad och tätbefolkad innerstad krävdes en omlokalisering av trafikintensiva verksamheter som varudistribution.

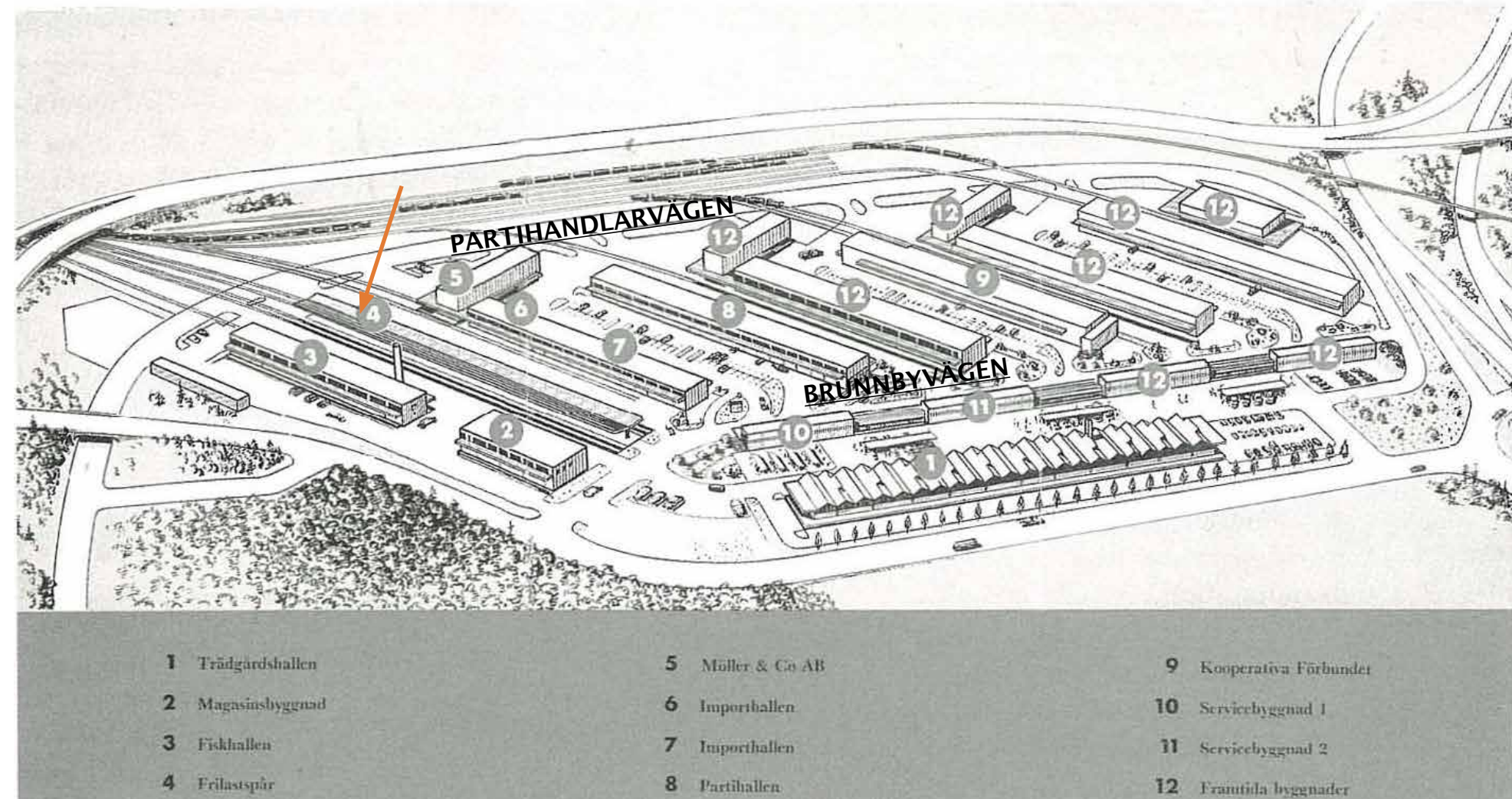
Arkitekten Åke Ahlström ritade principförslaget för Årsta Partihallar enligt det nya paviljongsystem som under efterkrigstiden kom att ersätta det tidigare centralhallssystemet. Den nya grupperingen av hallbyggnader var en effektivisering som innebar minskade kostnader för varuhantering, underhåll och drift. En nackdel var att dessa nya områden innebar större markanspråk som ledde till att de placerades i stadens yttre delar. Det aktuella området i Årsta var vid tiden stadens yttre krans.

I och med planeringen av Årsta Partihallar introducerade staden även ett nytt system för områdets utbyggnad som kom att kallas *Stockholmsmodellen*. På så vis undgick staden sitt tidigare ansvar som hyresvärd för handlarna. Staden förvärvade marken och förberedde den för byggnation, men överlät själva byggandet och ansvaret för partihallarna åt handlarna. Olika branschgrupper gick samman och bildade ekonomiska föreningar som gemensamt stod för byggandet av sin nya partihall. I området etablerades inledningsvis hallar av tre olika varuhandelsinriktningar fisk-, blommor, frukt och grönsaker samt lokala producenter.

Först ut i området var Trädgårdshallen utmed Åbyvägen som stod klar 1961. Arkitekten bakom den karakteristiska sågtandade taksiluetten var Elmer Husman som även kom att formge flera av de efterföljande mer stramt hållna hallarna.

Det nya partihallsområdet bedömdes bli "väl synligt" från Sockenvägen, stambanan och bostadsbebyggelsen i Årsta. För att anpassa området till platsens förutsättningar och omgivning betonade därför byggnadsnämnden vikten av en samordnad planering med en gemensam arkitektonisk plan.

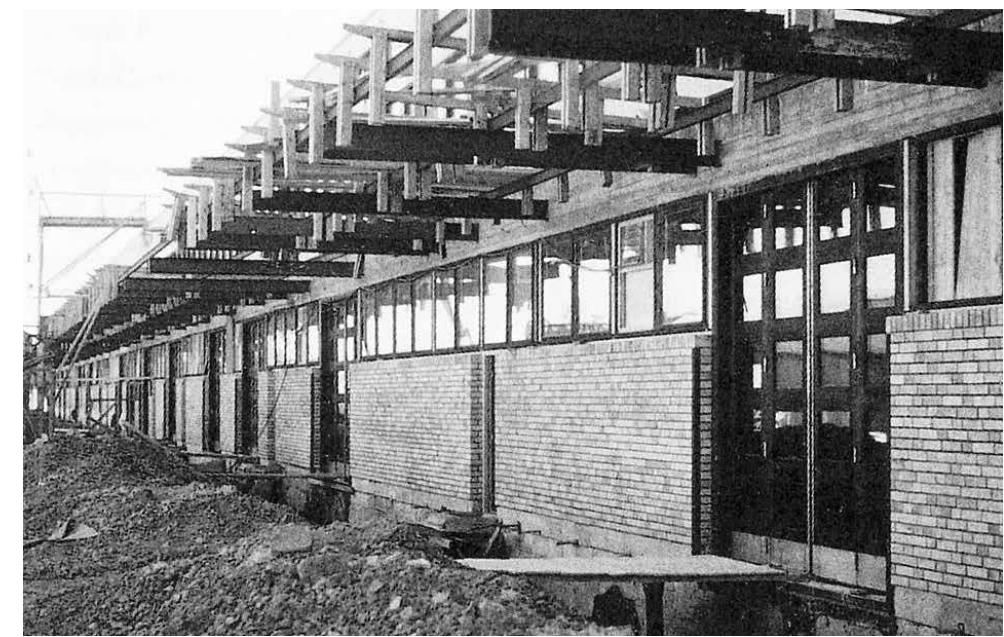
SJ var en stark medspelare i i förberedelserna för Partihallarna då de skulle ansvara för majoriteten av de ankommande transporterna till området. SJ fick möjlighet att köpa loss 10 000 m² mellan Fiskhallen och Importhallen för ett frilastspår med taktäckt perrong. Spåret utgör läget för det aktuella planförslaget.

Plankarta över Årsta Partihandelscentral hämtad ur informationsbroschyr för området. Ur boken *Stockholms skafferier Årsta Partihallar 1962-2002*. Här framgår att flera av områdets byggnader inte ännu hade något planerat innehåll, markerade med nr 12. Hallarna i områdets norra del kom att byggas ut först efter planändringen 1967 som innebar mer tilltagna byggrätter. Frilastspåret som utgör den aktuella fastigheten är markerat med orange pil.

Årsta partihallar 1967 med första etappens tomter utbyggda, men ännu kvarstår stora delar av det norra området som kom att ingå i planändringen 1967. Samtliga tomter uppläts med tomträtt undantaget SJ:s spårområde. I kontraktet för tomträtt reglerades verksamheten till att endast omfatta livsmedel samt att förhindra oskälig konkurrens. SLM.

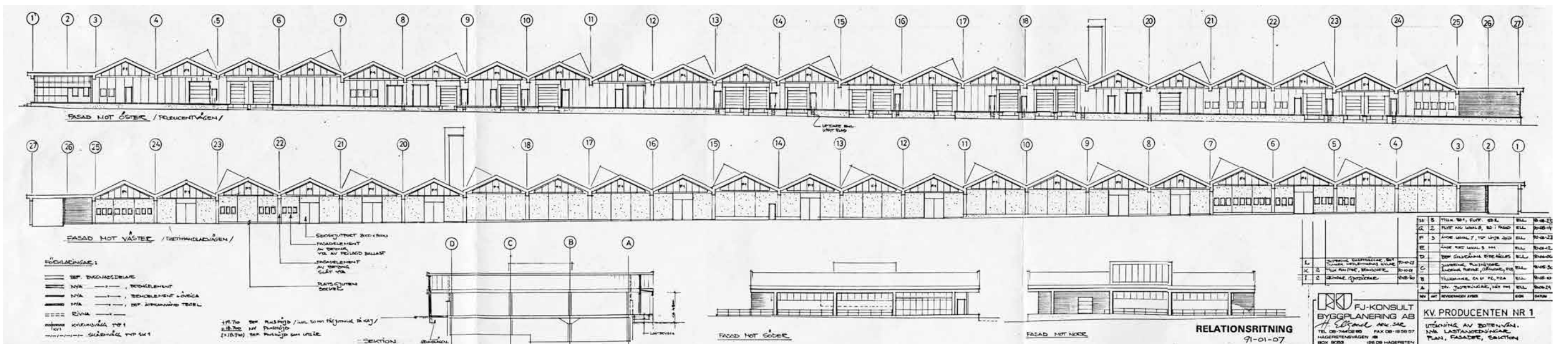

Trädgårdshallen under uppbyggnad 1962. Stockholmskällan.

Årsta Partihallsområde under uppbyggnad 1962. I fonden ligger den sågtandade trädgårdshallen närmast Årstafältet och bakom höjer sig punkthusen vid Valla Torg. Längs med huvudstråket Brunnbyvägen står två av servicebyggnaderna klara. Frilastspåret (orange pil) med taktäckt perrong som utgör läget för det aktuella planförslaget står färdigt mellan fiskhallen till höger och den L-formade Importhallen till vänster. Partihallen och den mest nordliga hallen ritad för Kooperativa förbundet är i full gång att uppföras längst till vänster. Stockholmskällan.

Markarbeten pågår för torgmiljön framför Trädgårdshallen 1962. Lägg märke till hur väl Årsta bostadsområden syns från partihandelsområdet vid tiden för anläggandet. Stockholmskällan.

Trädgårdshallen med sin tongivande veckade taksiluett planerades för trädgårdsprodukter med särskild tonvikt på blommor. Klarahallens odlare och grossister gick samman i en ekonomisk trädgårdsförening vars medlemsantal styrde storleken på hallen. Vid invigningen 1962 hade föreningen över 300 medlemmar och hallen hyste 800 frodiga försäljningsrutor. Interiören var funktionellt planerad med lastgata och lager i källare som genom hissar stod i förbindelse med botten våningens in- och utlastning. Hallen utfördes med gult tegel enligt områdets gestaltungsprinciper. Taklanterniner spred ljus över odlarnas försäljning i hallen. Framför hallen fanns ytterligare torgyta för utvändig försäljning.

Vyer från Brunnbyvägen.

Före detta magasin söder om Frilastspåret.

Frilastspåret.

Importhallen norr om frilastspåret.

Vyer från Partihandlarvägen

Fiskhallen söder om Frilastspåret.

Frilastspåret.

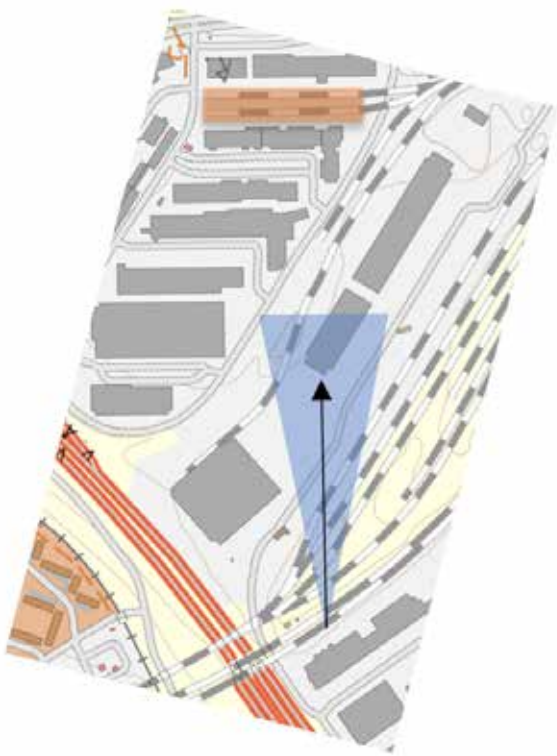
Importhallen norr om frilastspåret.

Vy över spårområdet och stambanan från parthandlarvägen väster om Fri-
lasspåret.

Vy från stambanan mot Partihallsområdet. Senare exploatering med högresta anlägg-
ningar och hallar av blandad karaktär bryter mot Partihallsområdets ursprungliga en-
hetliga planering med grundtanken att anpassa bebyggelsen till både landskapet och
omgivningen Syftet var att minska inverkan på vyerna från Sockenvägen, Stambanan
och Årsta bostadsområde. Efterföljande exploateringar och infrastrukturomvandling-
ar omkring Partihallsområdet har inverkat på möjligheten att uppleva Partihallsområ-
det. Röd markering på kartan t.h markerar området för nybyggnadsförslaget och pilen
fotoläge för bilden ovan.

KULTURVÄRDEN

STADSBYGGNADSKARAKTÄR

Det enhetligt planerade området Årsta Partihallar är en tydlig sammanhållen och systematiskt utformad anläggning som berättar om 1950-talets modernisering av varuhanteringen i den växande staden. Den ökande handeln ställde nya krav på strategiskt logistiska lösningar som minskade trycket på innerstaden. Nya områden för handel lokaliserades till mer perifera platser utanför staden. Den nya anläggningen i Årsta utformades med influenser från andra städer i Europa som redan tidigare hade börjat flytta ut verksamhetsområden och tillämpa det rationella paviljongsystemet som minskade omkostnader både vid byggnation och drift. Förebilden för Årsta hämtades från Dortmund vars anläggning från 1952 hade samma långsträckta hallar med anslutande spårarmar för avlastning på leverantörsidan och vägar för inlastning på kundsidan.

Området präglas ännu i hög grad av den ursprungliga enhetliga planeringen med långsträckta parallellt placerade hallar för att optimera varuhanteringen via den anslutande järnvägen i väster och det genomtänkta interna vägnätet som löper runt och mellan hallbyggnaderna. Centralt i området mellan partihallarna löper huvudstråket Brunnbyvägen med mindre servicebyggnader som fortfarande försörjer området med bland annat bank, café och restaurant. Flertalet partihallar och servicebyggnader

härstör från 1960-talet och bildar en sammanhållen miljö genom den enhetliga låga skalan med platta tak och återhållen fasadgestaltning med hallar i tidens prefabricerade skivmaterial och kontorsbyggnader i stram gul tegelarkitektur. Den rationella planstrukturen i kombination med den låga horisontella siluetten som bryts av högre kontorsdelar gör områdets olika funktioner tydligt läsbara. Miljöns samordnade gestaltning vittnar om ambitionen att anpassa det nya verksamhetsområdet till platsen för att minska inverkan på det anslutande bostadsområdet i Årsta. I den gällande planbeskrivningen från 1961 beskrivs vikten av enhetlig utformning och samordning av byggnadernas material och utformning. Extra vikt lades på takens utformning som i sin enkelhet möter himmeln med långa, obrutna horisontella linjer. Det liggande gula teglet och kvadratiska fönster i brunt trä eller plåt är ett återkommande drag i partihallarna.

Genomtänkta val av material och detaljutformning syftade till att minimera behovet av underhåll och risken för förslumning. Den samlade bebyggelsen är en tydlig och god representat för 1950- och 60-talets moderna samhällsbygge som strävade efter att skapa funktionella och välgestaltade helhetsmiljöer med hänsyn till platsens förutsättningar. I Årsta märks tidens alltmer rationella arkitektur genom enkla linjer, repeterande former och stram fasadgestaltning.

Värdebärande karaktärsdrag

- Områdets parallellt ordnade struktur med långsträckta låga volymer kopplade till det systematiskt ordnade vägnätet.
- Växlingen mellan låga hallbyggnader och högre kontorsbyggnader.
- Den funktionella kopplingen mellan hallbyggnader, vägar och järnvägsspår.
- Huvudstråket Brunnbyvägen med lägre, lameller för serviceinrättningar.
- Trädgårdshallens karakteristiska sågtandade taksiluet som bildar entré till området från Åbyvägen.
- Genomgående platta tak med skarpa takfotsavslut.
- Hallbyggnader i puts alternativt prefabricerade skivmaterial av betong.
- Tvärställda kontorsbyggnader i gul, stramt hållen tegelarkitektur med repeterande fönstersättning i brunt trä.

Trädgårdshallen med veckad siluett till höger.

Huvudstråket Brunnbyvägen med områdets lokala service.

Hotell utmed servicestråket.

Importhallens högre kontorsdel utmed Partihandlarvägen är en av tre likformiga högdelar som utgör stommen i områdets grundplan med L-formade byggnadskroppar.

De långsträckta parallellt placerade hallarna skapar långa kommunikationsstråk och siktlinjer mellan husen.

Den långa låga hallen möter en vinkelställt högre kontorsdel.

De långsträckta parallellt placerade hallarna i norr med lastkajer och för området karaktäristiska stödmurar i rå betong. Tv KF-huset och th det bredare tillägget som följde med planändringen 1967.

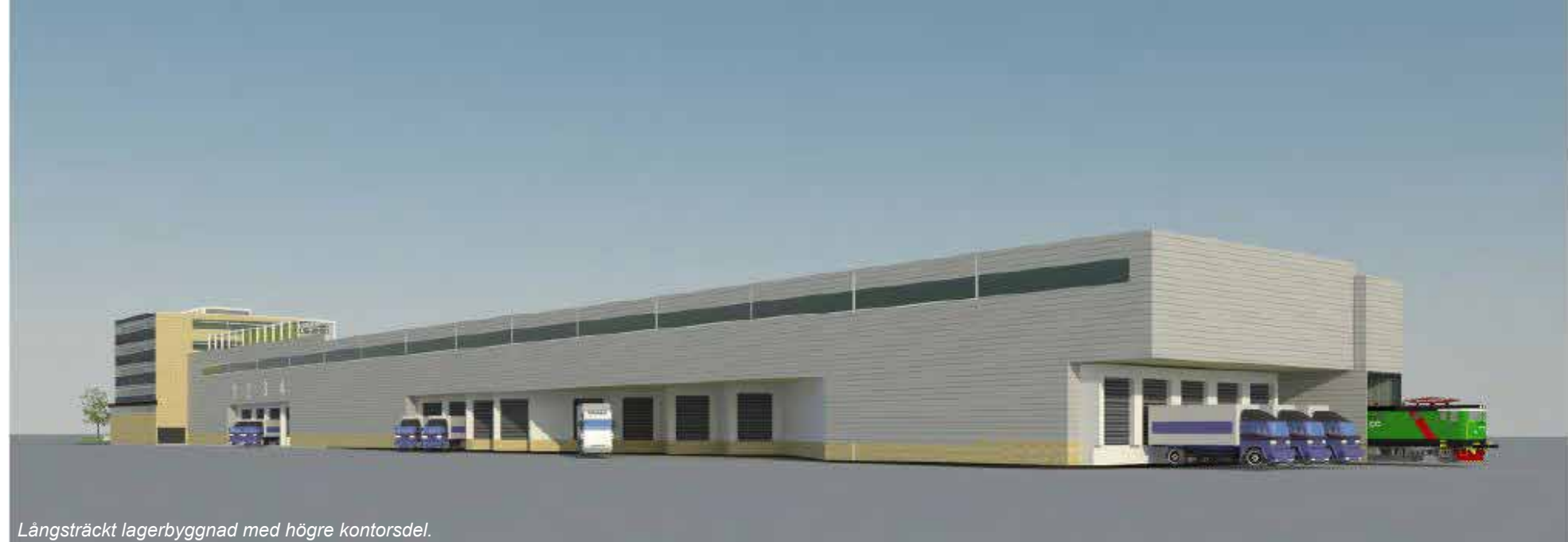
Detalj på KF-husets fasad.

PLANFÖRSLAG

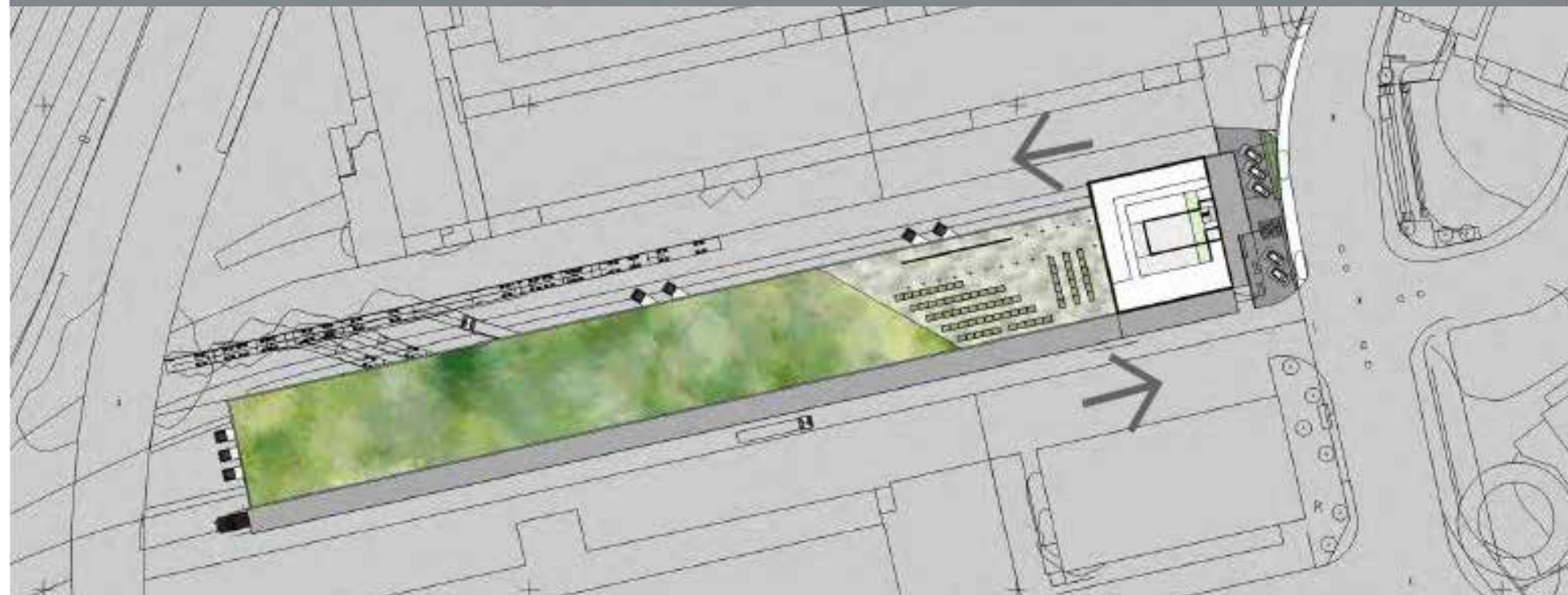
Planförslaget är framtaget av Tengbom och innebär en ny långsträckt lager- och logistikbyggnad med förhöjd kvadratisk kontorsdel i läget för befintligt frilastspår. Lagerhallen vänder ena gaveln mot spårområdet i väster. Den högre kontorsdelen i öster ansluter till områdets huvudstråk med servicefunktioner. Den möter gaturummet med en lägre utskjutande entrédel. Framför entrén mot Brunnbyvägen skapas en entréyta med plats för parkering för bilar och cyklar.

Den låga platt avslutade hallbyggnaden har en höjd på omkring 13 m och upptar en yta av knappt 6000 m². Hallen är formgiven med högt sittande fönsterband, plåtfasader i horisontell plåtprofilering som vilar på en låg sockel av gult tegel. I söder ansluter en lägre vidbyggd tåghall med koppling till spårområdet. I norr finns lastkajer för lastbilar.

Kontorsbyggnaden i fem våningar har en takhöjd på omkring 18 meter. De gula tegelfasaderna är i hög grad uppglasade med horisontellt verkande fönsterband och anslutande plåtdetaljer. Frontfasaden har en utskjutande mittdel med glasat trapphus. Byggnaden har genomgående platt tak med terrass på hallbyggnadens tak.

Långsträckt lagerbyggnad med högre kontorsdel.

Vy från öster där kontorsdelen skymtar från Äbyvägen. Fotomontage Tengbom.

Vy över infarten Brunnbyvägen från öster. Fotomontage Tengbom.

Vy över nya kontorsdelen från servicestråket Brunnbyvägen i norr. Fotomontage Tengbom.

KONSEKVENSBEDÖMNING

Planförslagets byggnad följer befintligt planmönster med parallellt placerade hallar. Kombinationen av låg logistikdel och hög administrativ del är ett återkommande drag i anläggningen. Greppet att låta högdelen var en förlängning av hallen samt att placera den närmast servicestråket avviker dock från rådande mönster norrut i området. Vanligtvis kombineras den långsträckta hallen med en vinkelställd kontorsdel närmast spårområdet. Avvikelser från mönstret finns dock både i norr och närmast planförslagets byggnad i söder.

Planförslagets jämbreda långa hall bildar på så vis istället ett långsträckt par med de sydligt belägna hallbyggnaderna som från början var magasin och fiskhall. Eftersom mönstret avviker i denna del innebär spegelvändningen av högdelen inte någon nämnvärd inverkan på upplevelsen av områdets grundstruktur. En representativ del i anslutning till servicestråkets infart kan även bidra till att förstärka huvudgatans riktning och funktion som mötesplats.

En västlig placering av kontorsdelen har prövats under projektets gång men valdes bort på grund av svårigheter med att kombinera entréfunktionen med tågangöring och tung trafik.

Den föreslagna byggnaden avviker betydligt från områdets övriga byggnader när det gäller byggnadshöjd. De gällande planerna för området

tillåter max fyra våningar och en byggnadshöjd på 12,6 m för högdelen och 8,5 meter för lågdelen. Förslagets högdelen med fem våningar höjer sig därmed omkring fem meter över områdets högsta byggnader och hallen drygt fyra meter över de övriga hallbyggnaderna. Den nya byggnaden kommer därmed att resa sig märkbart över den för området enhetliga siluetten. En sådan förändring inverkar i första hand lokalt på läsbarheten av den medvetet planerade helhetsmiljön med tydligt funktionsuppdelad bebyggelse. Områdets siluett är däremot inte längre särskilt märkbar på avstånd från omgivande bostadsområden, då högre byggnader, anläggningar, storskaliga vägar och hög växtlighet numera inramar området.

Utformningen med en takterrass på hallen bryter mot traditionen med befintliga flacka och oanvända yttertak och kan göra byggnadens funktion otydlig.

Kontorsbyggnadens formgivning med repeterande fönstersättning och gula tegelfasader anknyter till områdets övriga tegelmurade byggnader. Hallens mer slutna och enkelt hållna gestaltning med plåtfasader har släktskap med övriga hallar om än i en materialmässigt något enklare tappning.

Planförslaget inverkar inte på det för området karakteristiska gatusystemet. Lastkajer för lastbilar på ena sidan och tåghall på andra följer det logistiska

system för varuhantering som alltsedan starten varit rådande i området. Fastighetens ursprungliga funktion som frilastspår går däremot förlorad. Spårfunktionen kvarstår dock delvis i ny tappning genom den nya tåghallen.

Plus

- att ansluta till och upprätthålla den funktionella kopplingen med befintligt vägnät och spårområde
- att följa befintligt planmönster med parallellt placerade hallar.
- att knyta an till partihallarnas kombination av låg hallbyggnad och hög kontorsbyggnad
- den platta taksiluetten.
- referenser till byggnadsmaterial som har tradition i partihallsområdet.
- stärka huvudstråkets riktning

Minus

- att byggnadshöjden avviker påtagligt från områdets enhetliga bebyggelseskala
- takterrass och liknande anläggningar bryter mot den enhetliga industrikaraktär som är kännetecknande för områdets horisontella taklandskap.

PLUS

- 1 Förslaget samspelar med befintligt gatunät och ursprungligt planerat kommunikationsmönster.
- 2 Stickspår angör byggnad och fastighetens järnvägsfunktion kvarstår.
- 3 Långsträckt byggnadsvolym anpassad med en högre del närmast huvudstråket som ansluter till intilliggande fd magasin och fiskhall.
- 4 Samspel med områdets huvustråk och serviceinrättningar.
- 5 Anpassad arkitektur med långsträckt låg hall, högre kontorsdel, platta tak, stram gestaltning med fönsterband.
- 6 Referens i material till befintlig bebyggelse med gula tegelfasader i kontor och hallens sockel samt horisontalverkande plåtfasader i hallen.

MINUS

- 1 Den ursprungliga frilastperrongen försvinner.
- 2 Byggnadshöjden på hög- respektive lågdelar avviker påtagligt från områdets i övrigt enhetliga bebyggelseskala.
- 3 Planformen avviker från den L-formade struktur som råder norrut i området.
- 4 Den föreslagna takterrassen på hallen bryter mot områdets utpräglade industrikaraktär.
- 5 Kontorsdelens fasaddetaljering bryter något mot områdets i övrigt strama formspråk.

SAMMANFATTANDE BEDÖMNING

Nybyggnadsförslaget bedöms vara väl anpassat till områdets helhetsmiljö när det gäller placering, planmönster och gestaltning. Däremot avviker den från områdets i hög grad jämnhöga skala. Den inbördes relationen mellan högdel och lågdel överensstämmer dock med de proportioner som finns i bland annat i de L-formade komplexen Partihallen och Importhallen. Den föreslagna gestaltningen med en mer påkostad kontorsdel och en enklare hallbyggnad stämmer också väl med områdets ursprungliga formgivning. Sammantaget ansluter byggnaden gestaltningsmässigt till den samordnade utformning som varit tongivande för området från starten.

ATT TÄNKA PÅ I PLANERINGEN

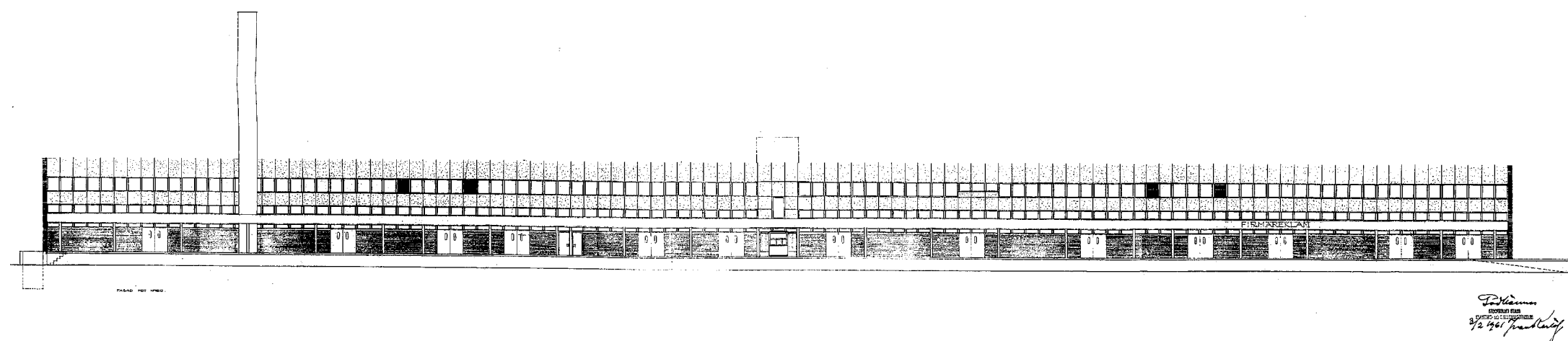
Genom en sänkning av byggnadshöjden kan en ny hallbyggnad inordnas i den rådande strukturen på ett anpassat sätt utan att förändra den för området enhetligt planerade bebyggelsemiljön med sin karakteristiska horisontella siluett.

Högdelen gestaltning och siluett kan med fördel renodlas för att mer tydligt ansluta till områdets samordnade strama formspråk.

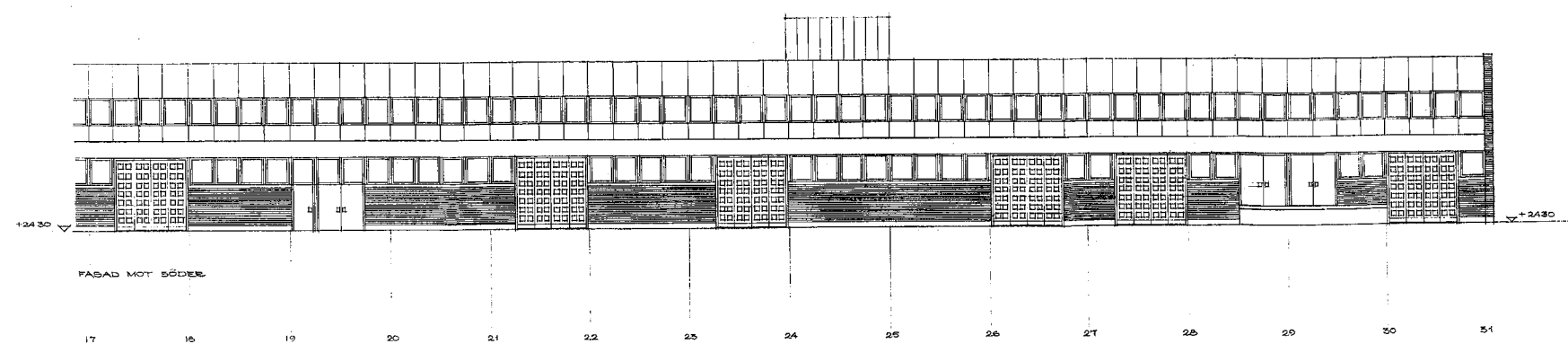
Eventuella takterrasser bör utformas enkelt och rakt i samklang med de råa, skarpa takformer som är typiska för området.

Ny bebyggelse i området bör generellt utföras med hänsyn till områdets samordnade uttryck när det gäller formspråk och material.

EXEMPEL PÅ ORIGINALRITNINGAR ÅRSTA PARTIHANDELSOMRÅDE

Fiskhallens nordfasad ritad av Arkitekt Elmer Husman 1960. Lager och kontorsbyggnad med för området karakteristisk horisontellt uttryck och repetitiv fasadgestaltning. Stadsbyggnadskontorets arkiv.

Importhallens sydfasad ritad av Arkitekt Elmer Husman 1961. Lager och kontorsbyggnad som har nära släktskap med Fiskhallens formgivning. Stadsbyggnadskontorets arkiv.

REFERENSER

Årsta Partihallar 1962-2002. En jubileumsskrift av Saluhallsförvaltningen. 2002.

Tilsholm, Rune. *Stockholms skafferier Årsta partihallar 1962-2002*. Stockholm.